Amintirea unui trandafir se privește în altă înfățișare

On August 06, 2019

Fii capabil să-ți recunoști propriile gânduri și emoții într-o identitate pe care oricând o poți "împrumuta" din garderoba naturii.

Când am plantat primul trandafir în grădină, era într-o toamnă târzie, nu știam nimic despre viața florilor, cu atât mai puțin despre natura atât de surprinzătoare și de ofertantă. Era mai mult o nevoie imperioasă de ordine, un fel de rezervă față de frumusețea la care toți râvnesc să o simtă, un determinant al unei stări de spirit care, în virtutea unei constatări de ordin vizual, trebuia să stimuleze activarea resurselor necesare actului de creație.

Schimbarea perspectivei nu e același lucru cu chemarea de a sluji unui crez despre artă. Sunt acelasi om de atunci, aceeași forță imaginativă, o conștiință modelată prin noblețe sufletească, dar mă simt ca și când aș fi fost schimbat de împrejurările unei realitati care nu apartine acestei lumi. Precum în cazul lui Cervantes, amintirea a ceea ce fusese cu adevărat înălțător trebuia să aibă conturul unei himere, de aici pornesc toate neașteptatele măreții ale imaginației.

Totul capătă independență absolută în această viață, precum liberul arbitru, dar există o forță misterioasă care modifică la un moment dat cursul fiecărui destin, conform unui plan mai amplu. Iată că trandafirul meu a crescut, așa cum crește în mintea pictorilor tendința artistică, făcătoare de minuni, numită "Metaestetică", caracterizată prin sensul proporțiilor, gustul compozițiilor echilibrate și stabile.

Când te afli în posesia unei flori, numai a ta, cea mai delicată dintre toate, dar și cea mai rezistentă, simt că aluneci într-un delir mistic, ca și când o forță superioară de origine divină, o entitate angelică, te-ar pune în contact cu frumusețea interioară a revoluționarului autentic, a esteticianului care creează armonia și frumusețea unui tablou conform trăsăturii profunde a naturii înconjurătoare.

Voi fi mereu o parte a trandafirului, o fărâmă de cuget pe o tulpină înaltă și plină de spini care crește în interiorul unui cadru compozițional ce semnifică drumul parcurs de om de la curățirea inimii de patimi...spre iluminarea minții sale.

Leadership: Convingerile pe care le ai despre tine însuți contribuie la dezvoltarea sensibilității în vederea desăvârșirii unei creații revelate de natură în caracterizarea structurii unei identități vizuale unitare?

De atunci, am plantat mulți trandafiri în grădină. Peste 40 de specii. Culori diferite, parfumuri pline de emoții ce captează și reflectă lumina într-o scânteie de vis. Mă vedeam tot mai mult într-un tablou plin de vrajă și mister în care natura pură, cea mai frumoasă pictură făurită de către Dumnezeu, își făcea cunoscută splendoarea prin apropierea de un ideal artistic învelit în noțiunea de "Movement în stillness".

Convingerile despre obiectul dependenței mele de frumos, trandafirul, acest bun consultant de imagine, erau incluse în gândirea înaltă și pură a unui pictor de mare finețe: "Şterge tot ce faci dacă simți că sufletul tău nu e acolo".

Semnificația trandafirului ni se dă sub forma unei intensități de viață sensibilă surprinsă în universul unui tablou care luminează discret gestul unei simțiri pururi spontane, pe care n-o

poți întâlni decât la artistul unei lumi fragile care știe să descopere frumosul chiar și într-o îngălbenire pronunțată a frunzelor, chiar și în uscarea lor.

Vedeți, deci, cât de important este pentru mine să prind din prima cântărire a gândurilor de zi cu zi povestea de viață a unui personaj, din câteva linii și hașuri, încât să aduc în prim planul privitorului ideea de comuniune cu splendorile naturii, sau chiar ideea de imitație a naturii.

Tresărirea de sentiment a fiecărei linii poate fi înțeleasă numai în creația artistului care știe transpună pe pânză, în plan vertical, efortul de articulare a propriei experiențe de comunicare cu un trandafir, ca pe-o confesiune acordată conștiințelor modelate prin experiența călătoriei în lumea naturii. Nu degeaba mi-am ales ca motto pentru conversațiile cu mine însumi, pe tema picturii contemporane *il per sempre adesso* , repetiția subliniată a unei exclamații pusă pe seama unui bătrân inimos: "Într-un pictor există un șir nesfârșit de asemănări vizuale ale naturii."

Structura unei identități vizuale unitare se compune din prețuirea și asigurarea permanenței unei viziuni despre artă într-un cadru mai larg de promovare a imaginii privind plauzibilitatea imitației naturii în plan emoțional.

Desigur, o identitate vizuală implică și intervenția omului de creație în mersul naturii din punct de vedere al plauzibilității unei legături între imaginea unei frumuseți care durează și consecința unei stări emoționale, a unei aspirații, a unui vis, a unei trăiri în revelație. Numai renascentiștii puneau accentul pe asemănarea dintre manifestarea naturii și cea a Creatorului, așa încât pictura să conțină o notă de specificitate menită să reflecte totodată o concepție artistică care eclipsează alte creații de gen, dar și o abordare conceptuală de forma "Imaginea Celuilalt" .

Scriitorul Alexandru Vlahuță scoate în evidență substratul unei potențialități infinite de manifestări ale sufletului pe care îl posedă trandafirul, surprins în ipostaza de stăpân al creației, în studiul psihologic al personalității marelui pictor Nicolae Grigorescu.

"Toate lucrurile omului acestuia au o viață discretă, profundă, pe care n-o înțelegi, n-o simți la început, dar care palpită acolo și, cine știe când, sub ce rază de lumină, de afară, sau din sufletul tău, te va face odată să tresari și să zici: "Ciudat, asta acum parc-o văd întâia oară"...Şi de câte ori ai s-o mai vezi întâi ! Căci aceasta e taina, acesta e darul cel mai mare al vieții – de a fi pururea nouă."

Şi tu. Încearcă să imiți natura prin intermediul unei creații transformată prin personificare într-un trandafir sălbatic, domesticit prin puterea expresivității cu care îți mărturisești gândurile despre artă, văzându-te desculț într-un vis care mărturisește perspectiva de a transla în ficțiune evoluția unei ființe care umple ea singură întreaga lume.

În transformare se găsește tot ceea ce îți hrănește sufletul, experimentând într-un mod pur, autentic și puternic deschiderea față de o cu totul altă dimensiune a personalității, una artistică și foarte liberă în spirit, față de un nou sens al vieții, față de un nou mod de exprimare. Așa încât simplitatea din confortul minții tale să primeze în orice împrejurare, mai ales în fața "obligației" de a te pune într-o postură de creator al unei picturi liniștite, echilibrate.

Leadershipul este situația în care darul cel mai mare al vieții (de a fi pururea nouă) se manifestă într-un singur sens: dinspre lumea creației spre crearea unei lumi în care primul loc îl ocupă trăirea unei experiențe împlinitoare de ideal transferabilă de la o entitate de sine stătătoare, la o diversitate de entități cu evoluții distincte.

Trandafirul este mai mult decât un simplu format al realității când se vorbește despre contemplarea clarvăzătoare a lumii exterioare, este un îndelung proces de purificare și sacralizare a unei vaste moșteniri artistice care ne amprentează cu sensuri noi de interpretare a Marii Opere, îndemnându-ne să trăim după regulile mediului înconjurător.

Când voi înțelege mai bine originea trandafirului poate voi constata că el este o reflectare a mea într-o altă formă de existență, ce poate fi exprimată într-un cuvânt matrice al limbajului pur universal: "Metamorfoză".

Amintirea unui trandafir care se privește în altă înfățișare se naște numai în mintea unui povestitor excepțional care trăiește o altă viață înăuntrul său, o viață care nu este a lui și care nu se va termina niciodată, o viață care nu e satisfăcută doar de vizibil, de palpabil. Ci una care este inteligent proiectată de un Creator care își pune creația pe seama unei împletiri a resorturilor unei ființări autonome cu resorturile unei gândiri ce invită la respectul naturii.

Source: https://neculaifantanaru.com/amintirea-unui-trandafir-se-priveste-in-alta-infatisare.html